

DECIZIE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de către SA „Moldasig”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldasig”
împotriva lui Ciobanu Iurie și Ciobanu Mariana cu privire la declararea nulității
contractului de delimitare a cotelor din proprietatea comună în devălmășie,
împotriva încheierii din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
nu s-a dat curs apelului depus de SA „Moldasig” împotriva hotărârii din 23
ianuarie 2018 a Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă), fiindu-i acordat termen
pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 3 592, 50 de lei și a
cererii de apel motivate,

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2017, SA „Moldasig” s-a adresat cu o cerere de chemare în
judecată împotriva lui Ciobanu Iurie și Ciobanu Mariana cu privire la declararea
nulității contractului de delimitare a cotelor din proprietatea comună în devălmășie.

Prin hotărârea din 23 ianuarie 2018 a Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan
Vodă), cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldasig” împotriva
Ciobanu Iurie și Ciobanu Mariana cu privire la declararea nulității contractului de
delimitare a cotelor din proprietatea comună în devălmășie, a fost respinsă ca
neîntemeiată

Prin încheierea din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs
apelului depus de SA „Moldasig” împotriva hotărârii din 23 ianuarie 2018 a
Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan Vodă), fiindu-i acordat termen pentru
prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 3 592, 50 de lei și a cererii
de apel motivate.

La 27 aprilie 2018, SA „Moldasig” a declarat recurs împotriva încheierii din
14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu trimiterea
cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, la 03 aprilie 2018, a depus cerere de
înlăturare a neajunsurilor a cererii de apel și anume a prezentat apelul motivat și

dovada achitării taxei de stat în mărime de 75 de lei.

Totodată recurenta și-a exprimat dezacordul la deducerea cuantumului taxei de stat cu care se impune cererea de apel, menționând că litigiul nu poartă un caracter patrimonial și lipsește o eventuală evaluare a imobilului ce constituie obiect al contractului.

Mai mult ca atât, în opinia recurentului acțiunea în speță are un caracter nepatrimonial, fiind aplicabile prevederile art. 3 lit. e) al Legii taxei de stat, iar la examinarea cauzei în fond de SA „Moldasig” a fost încasată suma de 100 de lei cu titlu de taxă de stat.

În conformitate cu art. 425 al Codului de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Având în vedere că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 martie 2018, expediată recurentei la 26 martie 2018, iar după înaintarea de către aceasta a cererii privind înlăturarea neajunsurilor, a mai fost expediată repetat, la 20 aprilie 2018, acordându-i termen suplimentar pentru unele acțiuni procesuale, Colegiul atestă că, recursul declarat la 27 aprilie 2018, a fost depus cu respectarea termenului legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) al Codului de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților. În conformitate cu

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldasig” urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 83 alin. (1), (2) al Codului de procedură civilă taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat, iar potrivit art. 87 alin.(1) lit. k) al Codului de procedură civilă valoarea acțiunii se determină din valoarea fiecărei pretenții aparte.

Potrivit dispozițiilor art. 84 al Codului de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de apel.

În speță, relevante sunt prevederile art. 3 lit. a) a Legii taxei de stat care stabilește cuantumurile tarifare ale taxei de stat pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, 3% din valoarea acțiunii, Colegiul constatând cu certitudine că acest litigiu este unul patrimonial.

Raportând normele legale la speța dedusă justiției, Colegiul ajunge la concluzia că, argumentele invocate de către SA „Moldasig” în susținerea recursului declarat, sunt eronate și în contradicție cu legislația aplicabilă speței.

Astfel, SA „Moldasig” eronat a ajuns la concluzia că acțiunea înaintată este nepatrimonială, or obiectul acțiunii reprezintă declararea nulității unui act juridic cu o valoare evaluată.

Din materialele cauzei rezultă că valoarea contractului a cărui nulitate se solicită constituie 159 639 lei, taxa de stat în mărime de 3% din valoarea acțiunii pentru această pretenție, va constitui suma de 4 789,17 lei.

În corespundere cu prevederile art. 3 lit. j) a Legii taxei de stat, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești, cuantumul taxei de stat reprezintă 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată, sau altei cereri (plângeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial - 75% din taxa calculată din suma contestată.

În acest context, instanța de recurs atestă că pentru stabilirea corectă a cuantumului taxei de stat urmează a fi reținut taxa de stat ce urma a fi plătită, ținându-se cont de prevederile legii, la depunerea acțiunii și nicidecum nu din suma taxei de stat real achitate.

Potrivit practicii CtEDO (cauza Malahov vs Moldova, hotărârea din 07 iunie 2007), restricția impusă accesului la o instanță judecătorească nu va fi compatibilă cu art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, decât dacă aceasta nu urmărește un scop legitim și nu există o legătură proporțională dintre mijloacele utilizate și scopul legitim urmărit.

Art. 6 par. (1) din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale prevede că, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege. Cu toate acestea, „dreptul la un tribunal” nu este absolut și poate fi limitat, în timp ce, prin însăși natura sa reclamă reglementare din partea statului, care urmează a alege mijloacele pe care le va folosi în acest scop. Și, întru cât, scopul stabilirii a unei taxe pecuniare pentru adresarea în instanțele judecătorești sunt îndreptate în interesul bunei administrări a justiției, acesta poate justifica impunerea unei restricții financiare a accesului persoanei la un „tribunal” (cauza Tolstoy – Miloslavsky vs Regatul Unit, hotărârea din 13 iulie 1995).

Totodată, dreptul de acces la un tribunal urmează a fi înțeles ca un drept de acces concret și efectiv, ceea ce determină din partea instanței de judecată de a supune adresarea oricărei persoane în justiție cu o restricție pecuniară clară și concretă, evidențiind-o în conținutul încheierii de constatare a neajunsurilor la adresarea cu un instrument de atac, urmărind scopul de respectare a echilibrului între necesitatea asigurării bunei administrări a justiției și proporționalitatea unei astfel de restricții.

În același context, Colegiul relevă că art. 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. Astfel acest articol consacră dreptul la un tribunal, iar dreptul de acces sau dreptul de a sesiza este doar un aspect al acestuia (cauza Kreuz vs Polonia, hotărârea din 19 iunie 2001).

În aceeași speță Curtea a indicat (par. 53-54) că dreptul la un tribunal nu este absolut ori acesta poate fi supus unor diverse limitări de ordin pecuniar (plata taxei de stat) sau procedural (autorizație prealabilă). Totuși, Curtea indică asupra faptului că limitările aplicate nu trebuie să ducă la negarea substanței dreptului de

acces în sine. În acest sens s-a menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par.(1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

În jurisprudența sa, Curtea a mai indicat că, statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiției și pe de altă parte interesul reclamantilor de a prezenta argumentele lor în fața tribunalelor naționale (cauza Weissman și alții vs România, hotărârea din 24 mai 2006).

Aplicând normele legale invocate mai sus și jurisprudența CEDO la speță, Colegiul remarcă ca fiind indubitabilă obligația apelantului de a înlătura în termenul stabilit neajunsurile depistate de instanța de apel, această obligație fiind stabilită de Lege și urmărind scopul unei bune administrări a justiției în R. Moldova.

Pe cale de consecință, Colegiul apreciază recursul declarat de SA „Moldasig”, ca unul neîntemeiat și care necesită a fi respins, cu menținerea încheierii din 14 martie a Curții de Apel Chișinău.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), 428 al Codului de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către SA „Moldasig”.

Se menține încheierea din 14 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldasig” împotriva lui Ciobanu Iurie și Ciobanu Mariana cu privire la declararea nulității contractului de delimitare a cotelor din proprietatea comună în devălmășie.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Luiza Gafton